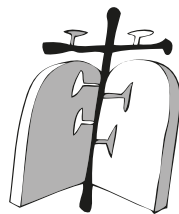

katakomby

Hra Job (foto: Jan Šilar)

Prohlášení
3. zasedání
36. synodu ČCE (2)
Setkání seniorů
v Horoušánkách (2)
Editorial (3)
Horoušánky
open 2025 (3)
Řehlovice 31.5.2025
Od bohoslužby
k Rock `n`rollu
a zpět! (5)
Slučovat organizace
znamená spojovat lidi
– ne jen struktury (6)
Akce „Přes ulici“ (6)
Svatodušní hra Job (7)
Synod ČCE (10)
Noc kostelů –
23. 5. 2025 (10)
Recepty:
Cuketa zapečená
s novými brambory;
Jednoduchý koláč
se sezónním
ovocem (12)

Červen
2025

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.

Filipským 4,6

Prohlášení 3. zasedání 36. synodu ČCE

17. května 2025, Praha; Českobratrská církev evangelická se znepokojením sleduje, že v některých regionech České republiky narůstá sociální napětí a existenční nejistota. Vybízí proto své sbory k otevřenosti, solidaritě a konkrétním projevům blízkosti vůči lidem zasaženým chudobou, vyloučením či nespravedlivým hodnocením společnosti.

Církev se setkává s příběhy lidí, kteří nesou tíhu ekonomických proměn, ztráty perspektivy a důstojnosti – a to nejen v tzv. vyloučených lokalitách, ale i mezi seniory, rodinami s dětmi, lidmi s postižením či pracujícími v nejistých podmínkách. Taková realita nás vede ke ztišení, k modlitbě i k činům.

Hledání konkrétních podob účinné pomoci se neobejde bez znalosti místních podmínek a spolupráce s těmi, kdo v daném regionu nesou odpovědnost či mají zkušenost. Doporučujeme sborům, aby si vytvořily přehled kontaktů na instituce veřejné správy (např. Úřad práce, sociální odbory obcí) i na neziskové organizace (např. Diakonie ČCE, Charita, Člověk v tísni, ADRA, Armáda spásy, Potravinové banky ad.) a navázaly s nimi kontakt ještě před vznikem akutní potřeby.

Tam, kde to je možné, nechť se sbory zapojí do existujících místních iniciativ nebo

vytvoří vlastní, a to s vědomím své role nikoli jako odborníků, ale jako svědků víry a lidské blízkosti.

Vyzýváme zároveň k veřejnému odmítnutí stigmatizace lidí pobírajících sociální podporu a k jasnému odsudku rasismu, anticiganismu a všech forem lidského ponižování. Tam, kde vzniká napětí mezi různými skupinami obyvatelstva, mohou sbory nabídnout prostor pro bezpečný rozhovor – v podobě tzv. kulatých stolů nebo moderovaných setkání – a být tak nástrojem smíření a porozumění.

Prosíme kazatele a kazatelky, aby ve svém veřejném i sborovém působení připomínali sociální rozměr evangelia – důraz na lidskou vzájemnost, povinnost úcty a právo na důstojný život pro každého.

Evangelium nás nevede k odsudku, ale k nesení břemen jeden druhého – a právě v tom je církev nadějí pro dnešní svět.

3. ZASEDÁNÍ 36. SYNODU ČESKOBATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Setkání seniorů v Horoušánkách

Milí přátelé, ve středu jsme prožili my seniori, na pozvání Magdy a Tomáše, příjemné odpoledne v Horoušánkách. Uvítali jsme také Tomáše Růžičku s manželkou, kteří jsou pravidelnými účastníky. Matěj připravil vzpomínku na Mirka Duse, za kterou byli všichni přítomní vděční a doplňovali ji svými příspěvky. Za jeho kytarového doprovodu jsme si zazpívali písně ze Svítáků. Tomáš, mistr v grilování, se vzorně staral o naše žaludky a Magda pilně nalévala.

Měli jsme se opět velmi dobře, jak uvidíte ze snímků, které připojuji. Poslední

fota ukazují černavu, která se v průběhu loučení rychle blížila a obdařila nás

(a hlavně přírodu) pořádným lijákem. Jelímkům za vše děkujeme!!!

Se srdečným pozdravem
Jarmila Radová

Horoušánky open 2025

Jako každý rok proběhla na zahradě a pod přístřeškem v Horoušánkách venkovní sborová akce, která se tradičně těší hojně účasti. V pátek 30.5. se nás tam prostrídalo asi 59, většinou členů našeho sboru všech generací. Ze sborové minulosti každý rok zavítají Jirka a Maruška Ortovi. Tentokrát s nimi přijel i Petr, který kdysi vedl s Radovými tábor ve Strážném.

Příprava na akci začíná už pár týdnů předem, aby byl trávník ve správné kondici na fotbalový zápas. Letos do toho hráči dávali opravdu hodně a Šimon Fišer odjížděl se zlomenou rukou. Přejeme rychlé zahojení! Jako první dorazili Hejdovi,

/ Editorial

Červnové číslo Sborového dopisu Katakomby se nakonec stalo číslem spíše letním (datem tisku) a reflektujícím poslední sborové, seniorátní i celocírkevní události (obsahem). I to dokumentuje, jak bohatý poslední měsíc byl. Můžete si o něm něco málo přečíst.

Když jsem si články procházel, uvědomil jsem si, v jakém jakémsi závěťří žijeme. Otevřete-li si jakékoliv medium, dopadne těsně vás raketa středně dlouhého doletu. Nebo vás zalije nějaká jiná hrůza či kauza pěnového či pevnějšího charakteru. Vlastně mi přijde, že je důležité vedle toho, co se děje v tom „velkém světě“, umět vidět ten „malý svět“ a nejen ho vidět, ale také ho tvořit. Aktivně či pasivně v něm být. Nezůstat na špatné zprávy, myšlenky, osobní i společenské situace sám. Umět si říct o pozornost, o něčí blízkost, nebo se naopak sám stát někomu blízký.

Nastává léto, čas dovolených a prázdnin. Je to čas jinak běžící, odpočiňte si. Netrapte se víc než je třeba. Co to komu prospěje? Určitě ale někomu prospěje, když se na chvíli i na cestách stanete někomu blízkým, třeba i vašim nejbližším.

Matěj Opočenský

kteří pak putovali dále, tak nám Tom večer chyběl s hraním na kytaru. Náš milý farář Matěj dorazil s dětmi, i když hned druhý den pořádal velkou seniorátní akci v Řehlovicích, o které bude určitě napsáno v jiném článku. Třetím farářem na akci byl Pepík Bartošků. Láká mě napsat o každém, kdo na akci byl, o Richardu Šípkovi, který nezapomenutelným způsobem krájel ananas, o Vokatých, kteří zaplnili své sedmimístné auto a zajistili odvoz například i mně, o Kryštofovi Šilarovi, který přijel jako jediný zástupce své rodiny, protože chtěl, o Renátce Radové, která přivezla lahodné koláče, o Bezděkových, kteří zazpívali slávistické chorály, o Kučerových, kteří přijeli na kolech, o Elišce Provazníkové, která si v poslední době brávala nedělky, o velkých holkách, které nacvičovaly na divadelní bohoslužby, o skupině menších holek, která

držela pohromadě, o skupině kluků prvňáků, kteří se scházeli a rozcházeli. Teď už budu ale s výčtem raději končit, jinak by hrozilo, že zapomenu na jednoho dva lidi a bude to líto jim i mně (Ale vím o vás Báro, Vojto, Ondro, Hanko a další). A navíc tu jsou všichni ti, kteří byli minule a budou příště, kteří chtěli dorazit, ale nemohli, kteří dorazit nechtěli, ale třeba změni názor.

Na koho ale nechci zapomenout, jsou moji rodiče Tomáš a Magda Jelínkovi, kteří akci pořádají. Hlad nebyl, maso bylo propečené tak akorát, pitný režim jsme dodrželi, bazén byl čistý, vířivka vyhrátá, slunce svítilo... takže vše zařídili na jedničku a my jsme si mohli užít pospolitosti a blízkosti. Díky!

Hanka Gerner

Řehlovice 31.5.2025

Od bohoslužby k Rock `n`rollu a zpět!

Akce, která mě stála hodně sil a emocí. Přiznám se, že když jsem se v lednu k této akci upsal, tak jsem vůbec netušil, jaký směr a rozměr nakonec nabere. Dopadla dobře, spojila mnohé lidi, kteří přijeli z ústeckého a pražského seniorátu. Bylo to podařené. Respektive cíl byl naplněn. Potkali se u Řehlovic všechny generace. Církev byla opravdu na cestě. Moře dětí, rodiče, jednotlivci, senioři. Zástupci skoro všech sborů, všech středisek Diakonie ČCE a mnoho farářů a kurátorů. Skvělé zázemí jsme našli v kulturním centru Řehlovice.

Vyjeli jsme vlakem a dokonce velmi naplněným vlakem. Byl to pěkný rychlomotorák. Cestující měli dobrou náladu, hrálo se a povíдалo. Ani teplo během cesty nevadilo. Letní deštiček na přivítanou v Řehlovicích byl jen a jen příjemný. Na místě nás pak bylo snad přes 300. Nezapomenu, jak se stohlavý dav vysoukal z vlaku a pochodoval na místo akce. Skoro jako biblický Izrael jsme putovali horkými ulicemi malé vsi Řehlovice, kdysi velké a bohaté německy mluvící obce.

Začal jsem tím, že mě akce stála hodně energie a emocí. Pokračuji, když řeknu, že ne vždy se úsilí vrátí, je odměněno zdarem a pocitem dobře odvedené práce, nebo tak nějak dobrou náladou a spokojeností účastníků. Tady jsem měl pocit, že se to nějak povedlo. Bylo to dobré s velkou Boží pomocí. Děkuji všem, kdo se akce zúčastnili a kdo ji pomáhali organizovat.

Za všechny **Matěj Opočenský**

Slučovat organizace znamená spojovat lidi – ne jen struktury

Do Diakonie Praha jsem nastoupila první den, kdy byly rozhodnutím Diakonie ČCE sloučeny dvě samostatné diakonické organizace, které více než třicet let fungovaly samostatně. Každá s vlastní historií, týmem, zvyky, způsobem práce a stylem řízení.

Slučování je v takové situaci mnohem víc než administrativní sloučení účetnictví nebo reorganizace vedení. Je to proces hluboké změny. A jako u každé změny – to, co bývá nejcitlivější, není vidět na papíře.

Z pohledu krizového řízení, ale i z osobní zkušenosti, vnímám několik klíčových bodů, které se při slučování organizací nesmí podcenit:

- Ztráta nebo ohrožení identity: „Kdo vlastně jsme?“ a „Kdo budeme?“ – to nejsou rétorické otázky, ale skutečné obavy zaměstnanců.
- Asymetrie vztahů a vlivu: Když jeden subjekt „přirozeně dominuje“, druhý se může cítit pohlcený.
- Podcenění emocí: Strach, smutek, nejistota – jsou reálné a mají dopad na výkon i důvěru.
- Komunikační vakuum: Tam, kde chybí otevřená komunikace, nastupují domněnky a šumy.
- Chybějící společná vize: Bez pozitivního a srozumitelného „kam jdeme“ je obtížné získat motivaci ke změně.

O to víc mě zaujalo, že podobnou – byť samozřejmě jinak strukturovanou – výzvu nyní řeší i Pražský a Ústecký seniorát Českobratrské církve evangelické, které plánují slučování.

Na jejich společném neformálním setkání v Kulturním centru Řehlovice, kam jsem byla pozvána jako zástupkyně Diakonie Praha, jsem si znovu ověřila jednu klíčovou věc: slučování není projekt s jasným začátkem a koncem. Je to proces – živý, proměnlivý, někdy bolestivý, ale i obohacující. Jeho úspěch se neměří jen novou organizační strukturou, přenesením kompetencí nebo vyrovnaným rozpočtem. Měří se tím, jak se v novém celku cítí ti, kdo ho tvoří. Zda v něm nacházejí smysl, bezpečí a prostor pro svůj hlas.

A právě to jsem v Řehlovicích cítila – ochotu být spolu, slyšet se a hledat společnou cestu. Bez toho by žádné slučování nemělo smysl.

Renata Chmelová

Akce „Přes ulici“

S Rodinným a kulturním centrem Jablíčkov jsme v červnu uspořádali první akci klubu Výdech v přilehlém parku Ruth Bondyové. Nazvali jsme ji festival „Přes ulici.“ Park ožil smíchem, hrami a zábavou pro malé i velké. A hlavně – byl plný milých sousedských setkání. Přesně tak jsme si představovali živé komunitní sousedské odpoledne. Děkujeme všem, kteří přišli a pomohli vytvořit tak krásnou atmosféru.

Akci jsme tvořili společně s prostorem a klubem Bubahof-Olga, Městskou knihovnou v Praze - Dům čtení, s kavárnou Kafe u Ševce, Divadlem Damdam a hudební skupinou LAJK - Luděk a jeho kočky.

Podpořili nás technicky Kreativní Praha a finančně Praha 10 skrze „Zásobník pro-

jektů“, ze kterého nám městská část Praha 10 dala 23 000. Velmi jim děkujeme.

Doufám, že se nám na konci června příštího roku podaří na akci navázat. První ročník se výrazně podařil. Děkuji všem za pomoc. Zejména Jablíčkovským, Hance Pernicové, Jardovi Košťálovi a Vokatým.

Matěj Opočenský

Svatodušní hra Job

Asi poprvé v historii našeho sboru jsme se na svatodušní neděli vypravili do divadla Mana, abychom viděli hru, kterou napsali, secvičili a zahráli naši mládežníci a jejich o trochu mladší partáci z dorostu. Doslova léta strávená trénováním vánočních her přinesla své plody. Herecké výkony byly mimořádné. Andělské duo obnažující dobro a zlo excelovalo. Nemohu se ubránit dojmu, že zejména postava satana umožnila naplno projevit herecký um, ale anděl se nenechal ani náhodou strčit do kapsy. Centrem hry byla postava Eliáše, který prožíval vskutku jobovský život a vlastními silami se z něj nemohl vymanit. Aby tato trojice mohla vůbec hru přivést k životu, obklopila se skupinou ostrílených herců, kteří hře dávali spád a překvapivé zápletky. Manželka Eliáše, jejich děti, divoký řidič, policisté, parta kamarádů, farář nebes se dotýkající a Eliášovi přátelé hru sponovali přesně tam, kam míří kniha Job, která byla námětem. Tuto hru uvedla hlavní autorka hry Míram Radová. Všem patří velké díky.

Milí přátelé,

Především bych vám všem chtěla poděkovat, že jste dnes přišli a jako autorka této hry bych vám k ní chtěla říct pár slov.

Když jsem s Eliškou vymýšlela vánoční hru, původní téma měl být Jób. Nakonec jsme se ale shodli, že je to spíše velikonoční téma. Protože jsou ale v dubnu přijímačky, museli jsme vymyslet termín, kdy se bude hra hrát, aby mohlo co nejvíce herců. Shodli jsme se na červnu. (Přesněji na svatodušní neděli)

Pak přišlo na řadu psaní scénáře. Dlouho jsem nevěděla, jak toto téma zpracovat, protože jak asi jistě víte, kniha Jób je – v Bibli – jedna z náročnějších knih na čtení. Musela jsem si ji proto přečíst dvakrát a myslím, že to stále nestačí na její plné pochopení.

Zaujalo mne, že se od ostatních knih v Bibli liší tím, jak je v ní Bůh popisován. A protože jsem chtěla, aby tato hra v divácích zanechala hlubší dojmy a přiměla

je – ať už vědomě či ne – zamyslet se nad jejím obsahem. Hodně jsem proto nad Jóbem přemýšlela a došla jsem k závěru, že Bůh a satan v této knize ani nemusí být reální, takoví, jací jsou v jiných knihách Bible. Přirovnala bych je spíš k lidským myšlenkám nebo představám o tom, proč se nám dějí strašné věci.

Jób na mě působí dojemem, že to psal člověk, který si prochází něčím těžkým a má pocit, že se Bůh se satanem vsadili a on teď kvůli tomu musí trpět. Zároveň mi ale konec této knihy přináší naději. Naději, že i když jsou časy, kdy je nám špatně, máme pocit, že se vše hroutí, možná si přijdeme jako v pekle a myslíme, že se od tamtud už nedostaneme a nebude to lepší, Bůh nás neopustí a když vytrváme ve své víře, skončí to dobře.

K téhle mé myšlence mi vytanul na mysli verš z 34 žalmu 18-20 verši. Zpracovala jsem ho proto do své hry.

Když jsem si ujasnila své myšlenky ohledně této knihy, začala jsem mít představu o tom, jak chci, aby má hra vypadala. Skoro celou hru jsem napsala ve škole, kde jsem tak využila naplno svůj čas a doufám, že to za to stálo.

Rozvrhla jsem si kostru hry, vymýšlela jsem postavy, jejich jména, povolání a snažila jsem se každému herci vybrat postavu, která se k nim nejvíce hodila. Obsazení jsem ale stále měnila a pořád jsem s tím nebyla úplně spokojená. Myslím ale, že konečné obsazení, které dnes uvidíte je nejlepší ze všech předchozích možností.

Musím poděkovat Elišce, která mi - i přesto, že měla příjímáčky - stále konzultovala scény a pomohla mi s rýmováním některých replik a konečnou úpravou scén. Bez její pomoci bych to asi nikdy nenapsala a i kdyby ano, nebylo by to ani zdaleka takové, jaké to dnes je. A také chci poděkovat rodičům, kteří mi pořád připo-

mínali, že bych měla hru dopsat. A zvláště tátovi, který mi pomáhal s atmosférou scén.

Ráda bych ještě upřesnila scény, kde je veršovaný text. Mluvila jsem zde o tom, jak na mne působí postavy Boha a satana v knize Jób. Chtěla jsem tento svůj pocit dostat do své hry. Nemyslím však, že by bylo správné psát roli Boha a nechat někoho, aby tuto roli zahrál. Proto jsem chtěla postavy - budeme jim prozatím říkat anděl a satan - nějak odlišit od ostatních postav. Bylo ale složité vymyslet veršovaný text tak, aby význam vět byl stále stejný. Chtěla jsem do veršů přenést své pocity a názory. Snažila jsem se při psaní těchto scén představit si, jak by to na pódiu vypadalo a především, aby byly pravdivé. Eliška mi s tím opravdu hodně pomohla.

Možná vás zmate, že není zveršováno vše, co tyto dvě postavy říkají. Je to proto,

že některá poselství mají větší hloubku, když se řeknou bez rýmování.

A teď už bych vám popřála jen příjemnou zábavu a doufám, že k vám tato hra

promluví. Snad si na ni někdy vzpomenete a zamyslíte se nad jejím poselstvím.

Miriam Radová

Synod ČCE

Ve dnech 15.-17. května proběhlo v Komunitním centru Matky Terezy na Hájích 3. zasedání 36. synodu ČCE. Co toto jednání přineslo? Některé závěry jste si již mohli přečíst i v běžných médiích, např. ustanovení o tom, že duchovní ČCE mají nově možnost asistovat při uzavírání partnerství osob stejného pohlaví (tzn. ne jim pouze žehnat). Synod také přijal prohlášení, které reaguje na vzrůstající sociální napětí a existenční nejistotu v některých regionech České republiky a vybízí k otevřenosti, solidaritě a odmítnutí stigmatizace sociálně slabých lidí.

Účastníci synodu však také řešili řadu interních hospodářských témat, např. výši odvodů do Personálního fondu, zrušení některých povinných sbírek, možnosti prodeje Domku Na Sboru v Kunvaldu nebo transformaci grantového systému církve. Synod také vzal na vědomí zprávu o přípravách novostavby pro pražské školy Evangelické akademie, podpořené z evropských fondů.

Dále se synodálové zabývali organizačními záležitostmi, jako např. věkovou hranicí pro hlasovací právo nebo pro

možnost stát se výpomocným kazatelem či kazatelkou. Hodně se debatovalo také o otázkách nových forem členství v církvi, tedy o lidech, kteří touží být pokřtěni, ale nechtějí být členy konkrétní církve nebo sboru a také o těch, kteří naopak křest nechtějí nebo nemohou přijmout, ale rádi by byli součástí církve např. jako „přátelé sboru“.

Konkrétnější a obsáhlejší zprávu, stejně jako fotogalerii nebo část prezentace ze synodu najdete na webu <https://synod.e-cirkev.cz/zpravy-ze-synodu/2025/>.

Noc kostelů – 23. 5. 2025

Letos jsem se v Praze zúčastnila Noci kostelů a celý večer byl pro mě silným duchovním i kulturním zážitkem. Program jsem začala v kostele sv. Martina ve zdi, kde probíhala výstava Milana Kuncce: Harmony for One. Barevné, symbolické obrazy v gotickém prostoru působily velmi sugestivně a podněcovaly k vnitřnímu zastavení. O celou prohlídku i doprovodný program v kostele se staral Karel Pacovský, kterému patří velké díky za péči a vstřícnost.

Poté jsem zamířila do kaple Poslanecké sněmovny na Malé Straně. Tato relativně nová kaple byla slavnostně otevřena v roce 2016 v prostorách Šternberského paláce. Jejím autorem je architekt Josef Pleskot a její koncept vznikl ve spolupráci s katolic-

kou církví, Ekumenickou radou církví a zastupci židovské obce. Kaple je tak prostorem otevřeným pro věřící různých vyznání, postaveným na židovsko-křesťanských kořenech evropské civilizace. V rámci programu Noci kostelů jsme si užili něžný

23.05.25

NOC KOSTELŮ

WWW.NOCKOSTELU.CZ

dívčí zpěv a kaplan pan Daniel Kvasnička nám poutavě přiblížil historii i duchovní smysl tohoto výjimečného místa.

Následovala návštěva katedrály sv. Víta, kde právě hrály varhany. I přes množství lidí byla atmosféra slavnostní, ztišená a nesla v sobě zvláštní pokoj.

Na závěr večera jsem se vrátila ke sv. Martinu ve zdi, kde ve 22 hodin začaly zpěvy ze zpěvníku Svítá. Poté následovalo ztišení s krátkým zamyšlením faráře Tomáše Živného. Ten trochu překvapivě přirovnal Hospodina ke slepici, která rozprostírá svá ochranná křídla nad malými kuřátky – tedy nad námi lidmi. Byla to krásná, nečekaná a něžná metafora, která ve mně zůstane ještě dlouho.

Celý večer jsem prožila vděčně a s radostí – jako připomínku, že i uprostřed města lze najít prostor pro klid, víru a krásu. Na v roce 2016 v prostorách Šternberského paláce. Jejím autorem je architekt Josef Pleskot a její koncept vznikl ve spolupráci s katolickou církví, Ekumenickou radou církví a zástupci židovské obce. Kaple je tak prostorem otevřeným pro vě-

řící různých vyznání, postaveným na židovsko-křesťanských kořenech evropské civilizace. V rámci programu Noci kostelů jsme si užili něžný dívčí zpěv a kaplan pan Daniel Kvasnička nám poutavě přiblížil historii i duchovní smysl tohoto výjimečného místa.

Následovala návštěva katedrály sv. Víta, kde právě hrály varhany. I přes množství lidí byla atmosféra slavnostní, ztišená a nesla v sobě zvláštní pokoj.

Na závěr večera jsem se vrátila ke sv. Martinu ve zdi, kde ve 22 hodin začaly zpěvy ze zpěvníku Svítá. Poté následovalo ztišení s krátkým zamyšlením faráře Tomáše Živného. Ten trochu překvapivě přirovnal Hospodina ke slepici, která rozprostírá svá ochranná křídla nad malými kuřátky – tedy nad námi lidmi. Byla to krásná, nečekaná a něžná metafora, která ve mně zůstane ještě dlouho.

Celý večer jsem prožila vděčně a s radostí – jako připomínku, že i uprostřed města lze najít prostor pro klid, víru a krásu.

Ema Freitas

Recepty

O recept na něco nenáročného, osvědčeného a hlavně „letního“ jsem požádala mou mamku. Poslala mi rovnou dva, snad vám výsledek bude chutnat.

Cuketa zapečená s novými brambory

Nejprve si uděláme základ ze 2 velkých cibulí a asi poloviny paličky česneku, oboje nakrájíme a osmahneme na oleji. Vmícháme neoloupanou mladou cuketu střední velikosti nakrájenou na větší kostky, osolíme, přisypeme sušené provensálské bylinky, saturejku, kmín ap., podle potřeby ještě trochu oleje a krátce orestujeme - nedusíme! Přidáme předem uvařené brambory (nové mohou zůstat i se slupkou), nakrájené také na větší kostky. Dáme do pekáče a zalijeme 2-3 vejci rozšlehanými s trochou mléka nebo smetany a vmíchanými posekanými čerstvými natěmi (celer, kadeřávek, petrželka). Bylinek i čerstvých natí dáváme „od oka“, může jich být i dost. Zapečeme a podáváme s nakrájenými rajčaty, ta z vlastní zahrady jsou ideální.

Jednoduchý koláč se sezónním ovocem

Na kruhový koláč potřebujeme 160 g polohrubé mouky + 40 g prášku do pečiva, 50 g hery nebo másla, 1 menší vejce, 50-60 g cukru. Zpracujeme na vláčné těsto, které necháme krátce odležet, rozválíme do kruhu a přeneseme do vymazané a moukou vysypané kulaté formy, nejlépe klasické dortové. Poklademe hustě rybízem, kousky meruněk a višněmi a posypeme drobenkou. Pečeme v troubě vyhřáté na 170 stupňů.

Hana Pernicová

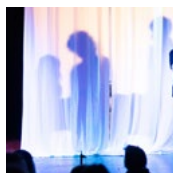
ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulsá 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangelnet.cz>; [cce.vrsovice](https://www.facebook.com/cce.vrsovice); ČCE Praha 10 - Vršovice
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: Z. Beyer; Redakční rada: Z. Beyer, M. Opočenský, M. Vojtíšková
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

PROGRAM LÉTO 2025

Období svaté Trojice – mezidobí

28. 6. 2025		svatba Jakuba Rašky a Anežky Čížkové	Františkánský klášter v Hájků
29. 6. 2025	9:30	bohoslužby	Tulská 1, Praha 10 káže Michael Otřísal
30.6.-6.7.2025		dovolená Matěj Opočenského	
6.7.	9:45	bohoslužby	Vinohrady, káže Olga Mrázková
13.7.	9:45	bohoslužby	Vinohrady, káže Matěj Opočenský
19.–26. 7. 2025		Sborová dovolená	Sloup v Čechách
20.7.	9:45	bohoslužby	Vinohrady, káže Zdeněk Šorm
27.7.	9:45	bohoslužby	Vinohrady, káže Zdeněk Šorm
3.8.	9:45	bohoslužby	Žižkov II, káže Matěj Opočenský
10.8.	9:45	bohoslužby	Žižkov II, káže Zdeněk Šorm
17.8.	9:45	bohoslužby	Žižkov I, káže Olga Mrázková
18.8.-22.8.2025		dovolená Matěj Opočenského	
20.8.	14.00 - 17:30	příprava chlebů pro lidi bez domova – hledáme dobrovolníky. Tentokrátě během služby bude Matěj Opočenský na dovolené, a proto hledáme někoho, kdo by odvezl nákup do Murmanské, chleby mazal a kompletoval a následně odvezl k výdeji a pomohl s ním. Základní organizaci zajistí Hana Pernicová. Děkujeme!	klub Výdech
20.8.	18.00	výdej jídla pro lidi bezdomova	Žižkov I.
24.8.	9:45	bohoslužby	Žižkov I, káže Matěj Opočenský
25.8.-27.8.2025		dovolená Matěj Opočenského	
29. 8.		úklid Murmanská a Tulská	
31. 8.	9:45	bohoslužby	Vršovice, káže Zdeněk Šorm

Místa konání letních bohoslužeb:

neděle	9.45	Vinohrady: Korunní 60/1440; (mobil na kazatele 775 243 550)	zastávka Vinohradská vodárna, nebo Šumavská
neděle	9.45	Žižkov 1.: Prokopova 4/216, Betlémská kaple (mobil na kazatele 776 298 286)	tramvaj 10 nebo 16 k Orionce – autobus 136 nebo 175 na stanici Rokycanská tramvaj 10 nebo 16 na Floru – tramvaj 15 stanice Lipanská a seběhnout dolu
neděle	9.45	Žižkov 2.: Čajkovského 1639/10 (mobil na kazatele 739 244 619)	nejlepší je jít pěšky přes náměstí Jiřího z Poděbrad k Žižkovské věži je také možné jet jednu stanici autobusem 101 od Vinohradské vodárny
neděle	9.45	Vršovice: Tulská 14/1 Praha 10	zastávka Volyňská. nebo Kubánské náměstí

Pravidelný týdenní program během léta neprobíhá.

**Matěj Opočenský, pokud není na dovolené,
je k dispozici po telefonické domluvě 776 123 320**

BOHOSLUŽBY O PRÁZDNINÁCH

DATUM	ČAS	KAZATEL/KA	MÍSTO
6. 7. 2025	9.45	Olga Mrázková	Sbor ČCE Vinohrady <i>Korunní 60, 120 00 Praha 2</i>
13. 7. 2025	9.45	Matěj Opočenský	Sbor ČCE Vinohrady <i>Korunní 60, 120 00 Praha 2</i>
20. 7. 2025	9.45	Zdeněk Šorm	Sbor ČCE Vinohrady <i>Korunní 60, 120 00 Praha 2</i>
		Debora Hurtová	Sbor ČCE Žižkov I. <i>Prokopova 216/4, 130 00 Praha 3</i>
		Olga Mrázková	Sbor ČCE Žižkov II. <i>Čajkovského 1639/10, 130 00 Praha 3</i>
27. 7. 2025	9.45	Derbora Hurtová	Sbor ČCE Vinohrady <i>Korunní 60, 120 00 Praha 2</i>
3. 8. 2025	9.45	Matěj Opočenský	Sbor ČCE Žižkov II. <i>Čajkovského 1639/10, 130 00 Praha 3</i>
10. 8. 2025	9.45	Zdeněk Šorm	Sbor ČCE Žižkov II. <i>Čajkovského 1639/10, 130 00 Praha 3</i>
17. 8. 2025	9.45	Olga Mrázková	Sbor ČCE Žižkov I. <i>Prokopova 216/4, 130 00 Praha 3</i>
24. 8. 2025	9.45	Matěj Opočenský	Sbor ČCE Žižkov I. <i>Prokopova 216/4, 130 00 Praha 3</i>
31. 8. 2025	9.45	Zdeněk Šorm	Sbor ČCE Vršovice <i>Tulská 14, 100 00 Praha 10</i>

